

Bijbelse doctrines

Doctrine van de redding-les 5- Volharding

INTRODUCTIE

We hebben verschillende onderwerpen over de doctrine van redding meegemaakt. We hebben kwesties onderzocht zoals verkiezing, regeneratie, rechtvaardiging, en nu komen we op het thema van Volharding. Dit wordt vaak ook wel ' eeuwige veiligheid ' genoemd. Je hebt er misschien van gehoord onder dat label in plaats van de volharding van de heiligen. De vraag die we hieronder ogen zien is: kan iemand die oprecht geregenereerd is door de Heilige Geest, die door God rechtvaardig is verklaard, vergeving van zonden kreeg, zijn redding verliezen en uiteindelijk gedoemd zijn met de ongelovigen?

1. HET CALVINISTISCHE STANDPUNT

Zoals we in Les 2 zagen, zegt de calvinist dat zodra iemand gered is, hij zijn redding niet langer kan verliezen. Ze gebruiken teksten zoals Johannes 6:39-40, Johannes 10:27-30, Johannes 17:11, Efeziërs 1.13-14.

Op basis van deze teksten denk je dat iemand zijn redding zou kunnen verliezen? _____

2. AFVALLIGHEID

De calvinist zou een probleem hebben als het gaat om afvalligheid, de Bijbel beschrijft duidelijk de situatie waarin een persoon zou kunnen stoppen met geloven in Christus en dus zijn redding verliest. Laten we eens kijken naar de volgende verzen: 1 Johannes 2:19, Hebreeëen 6:1-8, Hebreeëen 10:26-31, Colossenzen 1:23

3. ARMINIANSE POSITIE

De Arminianen zien het gezamenlijk karakter van keuze en veiligheid. Dus we zijn gekozen als Gods volk, maar dat het volharding van het individu noodzakelijk is. Vanuit een Arminiaans perspectief wordt de keuze niet gezien als het betreden en verlaten van redding door zonde. We hebben het hier eerder over deze zeer, zeer ernstige zonde van afvalligheid. Dat wil zeggen, iemand die Christus afzweert en hem van zijn leven afwijst en op een zeer weloverwogen en bewuste manier van Christus vertrekt. Er zijn voorbeelden in de Schrift van mensen die dit doen, en ik ben er zeker van dat we allemaal voorbeelden kennen van christenen die we hebben ontmoet of zelfs predikanten die we hebben gekend die dit in hun eigen leven hebben gedaan. Dus we hebben het hier niet over het betreden en verlaten van redding in je dagelijkse leven. We hebben het hier over of het mogelijk is om deze ernstige zonde van afvalligheid te begaan. Zie ook 2 Petrus 2.20-22, Johannes 15: 1-6.

Wanneer iemand afwijkt van de wegen van Christus, zijn we geroepen om voor hen te gaan en hen opnieuw te proberen te brengen, zie Jakobus 5: 19-20.

Hier spreekt Jakobus over een van de broeders, niet een ongelovige, die zich van de waarheid verwijderd en dan keren andere christenen hem terug naar het geloof. Hij zegt dat je zijn ziel van de dood zult redden. Hij was op een glibberige glijbaan naar verdoemenis en God slaagde erin door zijn bediening in zijn leven hem terug te brengen en zijn ziel te redden en een veelvoud van zonden te bedekken. Dus geef nooit een christen op, weg van geloof, we weten het nooit echt. We zien alleen het uiterlijke. Ik geloof dat we, volgens wat Jakobus zegt, altijd moeten aannemen dat het mogelijk is voor die persoon om terug te keren naar Christus en daarom proberen hem terug te brengen.

4. VOLHARDING IN DE PRAKTIJK

1. Dit is een waarschuwing aan ons allen voor zelfonderzoek. We moeten onszelf onderzoeken om te zien of we vasthouden aan het geloof, als we volharden en waar zijn. Hebrëen 3:12 zegt, " *Ziet toe, broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos, ongelovig hart, om af te wijken van den levenden God;*" We moeten een korte boekhouding bij God houden, om niet onbekende zonde in ons leven te laten accumuleren, om ons hart te controleren om te zien of het ongelovig en koud wordt jegens God. Paulus zegt vaak " *Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf* " (2 Korinthe 13:5).

2. Benadrukt het belang van een ontmoeting om elkaar aan te moedigen. In het derde hoofdstuk van Hebrëen, Hebrëen 3:13, zegt de auteur, " *Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde.* " Vervolgens, in Hebrëen 10:23-25, zegt hij: " *Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw); En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken; En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert.* "

Het is triest om christenen te horen zeggen: "Ik hou niet van de kerk, daarom ga ik niet naar de kerk." "Ik zal het alleen doen." Dat is een gevaarlijke weg naar de val. We hebben elkaar nodig. Daarom zegt Hebrëen ons niet te verwaarlozen om elkaar te ontmoeten zoals sommigen de gewoonte hebben. We moeten daarom altijd bereid zijn elkaar te ontmoeten, elkaar aan te moedigen, elkaar te helpen om ervoor te zorgen dat we ons geloof behouden. Een klas als deze is een uitstekend voorbeeld van waar we dat kunnen doen om elkaar aan te moedigen en te ondersteunen in onze christelijke wandel.

CONCLUSIE

Nadat we het calvinistische en Arminiaanse punt over volharding hebben gezien, houden we ons vast aan het Arminiaanse punt, zoals al in les 2 is besproken. We zijn het er echter allemaal over eens dat we een zelfonderzoek moeten uitvoeren om onze harten periodiek te evalueren. En elkaar dan aanmoedigen. Als je iemand ziet weglopen van de waarheid of ergens in terechtkomt dat destructief zou zijn, neem die broeder of zuster dan opzij en probeer hen te helpen terug te brengen en hen aan te moedigen in hun wandel met God.

Als je iemand kent die de wegen van de Heer heeft verlaten, schrijf dan zijn naam hierop en bid voor die persoon en probeer ook met hem/ haar te praten.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____